

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De Helia p[at]re carmelitar[um] ante die[m] iudicij p[re]mitte[n]do ca.xxxi

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Libet Tertius

interrogatibus, responsus fuerit, non est vestrum scire tempora et momenta, quae pater posuit in potestate sua, credo id frustra sperari a posteritate, et satius esse desistere ab hac tam curiositate temeritate. Non delunt etiam nostris temporibus, quae dicantur appropinquare tempus Antichristi, quaedam quoque prophetam breui nasciturum quae magnam moerorem et legum varietatem inducat, fuerunt quae dixerunt a Christo usque ad Antichristum, mundum sex aetates habiturum. Et primam fuisse apostolorum, secundam martyrum, tertiam doctorum, quartam anachoritarum, hoc est secedentium, ut Pauli primi heremite et Antonii ac similium, quintam monachorum, sextam mendicantium, et hac euoluta, putant Antichristi tempus affuturum. Sed cum omnia sint incerta et plena fabularum, illud Christi tenendum est. Estote parati, quia hora qua non putatis, filius hominis veniet.

De Helia patre Carmelitarum. ante diem iudicii praemittendo.

Caput. xxxi.

Helia patrem nostrum praemittendum a Deo, canit Malachias, sic enim iij. capite dicit. Ecce ego mittam vobis Heliam resurrexerit, antequam veniet dies domini magnus, et terribilis, vel ut interpretati sunt septuaginta, illustris qui conuertet cor patrum ad filios, et cor filiorum ad patres, ne forte veniens, percutiat terram anathemate, vel ut translulerit septuaginta, penitus. Ad quid hoc peculiariter praemittat Heliam declarat Augustinus. xx. li. de ciuitate Dei ca. xxix. dicens cum exponeret leges spiritualiter ac mystice conuersum corda patrum ad filios, et filiorum ad patres, hoc est opere impletur ut filii quae leges formaliter interpretantur, tum temerum ea sic intelligant, ut sancti patres eorum intellexerunt, et ideo cum Christo in transfiguratione Moyses et Helias recte apparuerunt, ut ostenderet vterque legis sensus, per Moysen literalis, quem Iudei in coecitate sequuntur, et per Heliam mysticus, tenent electi Christo consentire ac testimonium ferre, conflaturum orbem, morituros homines, atque resurrecturos, Christum in maiestate venturum ac apparitum, et de misericordiae operibus scrutinium habiturum, bonos in vitam malos in ignem missurum non dubitamus. Si vero haec ad ple-

R iij

Liber Tertius

num scire desyderas, quod ut facias etiam atq; etiam te hortari non desino, Augustini vigesimum librum de ciuitate Dei frequenter es uoluas, ipse namq; testimonijs vndiq; contractis, lrās nostras atq; gentiles vet^o instrumentum atq; nouuz excribēs summo ingenio, summa diligētia de ijs luculētissime disputauit, hęc sunt q̄ si memorie tenueris et frequēter quasi ruminādo meditatū fueris, egritudinis tue molestias patiētissime feres, et cōstanter huius vite mortalis bona eque ac mala peritura cōtemnes

De sacra scriptura. et primum cur a deo suauibilis

Ca. xxxij.

Quod Agnus et mirabile cōtra corporis dolores et animi tristitiam, inuenies ex sacre scripture lectione remediuz, et certe iudicio meo null^o est sermo q̄q; sit acuratissime cult^o, et summa eloq̄tia ornatus ac splēdidus, q̄ mentes egras magis cōsolari et curas eque possit demoliri. Feci ego p̄ sepe piculu3, nā cuz fueri aliq̄n circū uētus mltis āprietatib^o (quaz feracissia est turbulēta ista mortaliuz vita) p̄fugi sp̄ ad codices sacros taq; ad arce3 munitissimā, et p̄ntas neū medicamētuz āimi laborātis, et q̄d in eis q̄rebat leuamē inueni, nec a spe, nec a desyderio meo su3 fraudat^o. Sepenūero meū cogitauī, vñ taz suauibilis sit ista sc̄ptura, vñ tā potēter influat in aīos auditoz, vñ tm̄ habeat energie, ut nō ad opinādu3 rātuz, sed ad solite credendū omēs inflectat, nō est hoc imputādu3 rationuz euidētie quas nō adducit, nō artis industrie, aut verbis suauib^o, et ad p̄suasōdu3 accommodatis, quibus nō utitur. Sz vide an id in causa sit, q̄ p̄suasi sumus eaz a p̄ma veritate fluxisse, sed vnde sum^o ita p̄suasi nī si ab ipsa: quasi ad ei credendū nos sua ipsius trahat autoritas: Sz vnde oro hāc sibi autoritatez vēdicauit: neq; enim vidim^o nos Deū concionātez, scribētez, docentē, tamen, ac si vidissem^o, credim^o et tenemus a spiritu sancto fluxisse q̄ legimus, forsitā fuerit hęc rō firmiter adherēdi, q̄ in ea veritas sit solidior, q̄uis nō clarior, h3 enim omnis veritas vim inclinatiuā, et maiorē maiorem, et maxima maxis